

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

industrien i de fleste andre lande. Efter at forbrugerne oven på krigens afsavn i en årrække havde købt meget rigeligt af tekstilvarer, synes den almindelige velstandsstigning i de senere år at have medført en omlægning af forbruget bort fra tekstilvarer og over til de mange nye forbrugsvarer, der er kommet frem. Da den danske tekstilindustri kun i langt ringere grad end andre landes tekstilindustrier har et beskyttet hjemmemarked, er den danske tekstilproduktion i særlig grad udsat for konkurrence, og i nogle tilfælde ubillig konkurrence, fra udlandet. Dette har bevirket, at produktions-tilbagegangen og beskæftigelsesnedgangen i denne industri er blevet kraftigere, end det kan være rimeligt, og det er heri, man har baggrunden for det af regeringen fremsatte lovforslag til revision af toldlovgivningen.

Også landbruget har bidraget til valuta-bedringen i 1955. Høsten blev vel ikke helt tilfredsstillende, men dog bedre end i 1954, og især hen mod årets slutning mærkedes en betydelig bedring i landbrugets afsætningsmuligheder i udlandet. Denne bedring har dog desværre langt fra på alle områder vist sig at være af varig karakter.

For skibsfartens vedkommende blev 1955 et godt år. I alt har nettovalutaindtjeningen for skibsfartens vedkommende vel ligget ca. 100 mill. kr. højere end året i forvejen.

Der blev indenfor boligbyggeriet i 1955 færdiggjort 24 000 lejligheder mod godt 23 000 lejligheder i 1954. Igangsættelsen af nyt byggeri faldt derimod fra godt 24 000 lejligheder i 1954 til ca. 20 000 lejligheder i 1955.

Alt, hvad jeg her har sagt, har været en redegørelse for udviklingen i forrige år.

Spørgsmålet er nu, om man for indeværende år, for 1956, kan vente vilkår for erhvervslivet, beskæftigelsen og valutaen af samme karakter som i 1955.

Tager vi de ydre vilkår først, må man utvivlsomt inddrage i sin vurdering, at vore afsætningsmuligheder vel næppe vil udvikle sig så gunstigt som i 1955. Forholdet er det, at en række lande nu møder de samme økonomiske vanskeligheder, som ramte Danmark allerede i 1954. Man ser også, hvorledes disse lande, først og fremmest England, men også andre, søger at

komme vanskelighederne til livs netop ved indgreb af samme karakter som dem, vi så os nødsaget til at træffe allerede i 1954 og i begyndelsen af 1955. Gennem rente- og diskontoforhøjelse, ved finansielle foranstaltninger, ved direkte indgreb overfor visse investeringer søger man at bringe forbruget og importen ned og derved at skabe mulighed for øget eksport. Det er klart, at en sådan politik i andre lande vil påvirke Danmarks afsætningsvilkår.

Vi har i 1955 kunnet gennemføre en meget kraftig eksportforøgelse, netop fordi andre landes forbrugsbegrænsende politik endnu ikke havde givet sig udslag i en svækkelse af efterspørgslen. Spørgsmålet er nu, om 1956 i denne henseende vil blive mærkbart dårligere end 1954 og 1955. Usikkerheden ved en vurdering heraf knytter sig bl. a. til, hvornår virkningerne af den strammere økonomiske politik i udlandet vil slå igennem, og hvor kraftige de vil blive. Dette er meget vanskeligt at vurdere, men der synes blandt eksperterne overvejende at herske den opfattelse, at der i hvert fald gennem en stor del af 1956 trods alt vil være en fortsat produktionsfremgang i de fleste europæiske lande, ligesom der fortsat skulle herske en høj økonomisk aktivitet i USA.

Blandt de lande, som har gennemført de kraftigste indgreb overfor den indenlandske efterspørgsel, har jeg allerede nævnt England, der indtager en central stilling i den internationale handel. Netop udviklingen i England vil derfor kunne få betydelige konsekvenser for andre lande. Her synes udsigterne til dæmpning af investeringer og forbrug at være størst.

På grundlag af de oplysninger, der foreligger om udviklingen i udlandet, regner man med, at nogen eksportstigning for Danmark skulle være mulig, men jeg tror ikke, at eksportforøgelsen i det kommende år vil blive lige så stor, som den var i 1955. Selvom de ydre afsætningsmuligheder ikke blev forringet, må man ved et skøn over eksportens størrelse tage i betragtning, at de indre betingelser for et eksportfremstød i Danmark næppe heller vil være så gunstige, som de var i 1955.

For landbrugets vedkommende er det vanskeligt at skønne over valutaindtjeningen, idet landbrugseksporten til det største-